

РЕШЕНИЕ

№ 7381

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **8217** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. С. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв.З. против Решение на Директора на ТП на НОИ № 1040-21-520 от 31.07.2020г., с което е оставена без уважение жалбата на Н. против Разпореждане № 29253 от 27.05.2020 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

В жалбата се твърди, че актът на горестоящия административен орган и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни. Посочено е, че са установени по безспорен начин всички елементи на състава на разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО. Намира, че въпроса за провеждането на инструктаж за неотносим към предмета на спора. Моли оспорените актове да бъдат отменени. Претендира разноски.

В проведеното по делото открито заседание оспорващите, чрез адвокат З. поддържат жалбата. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ - С. не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт А. оспорва жалбата, като представя подробни съображенията си в писмен вид.

Заинтересованата страна [фирма], не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, III отделение, 17 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните

доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че трудов договор № 711/14.04.2019 г. В. Н. е назначен на длъжност «машинен оператор обработка на метал и метални изделия» с място на работа в [населено място], цех на [фирма]. Н. е представил в ТП на НОИ С. град декларация за трудова злополука, претърпяна от самия него в цех за изработка на арматурна заготовка на [фирма], [населено място]. Декларацията е заведена с вх. № 112 от 07.02.2020 г. и въз основа на нея е открито досие за трудова злополука № 29253. Съгласно чл.58, ал.1 от КСО е извършено разследване на злополуката от представители на ТП на НОИ С. град, Д"ИТ" С. област и осигурителя [фирма]. Резултатите от извършеното разследване са оформени в Протокол № 20 от 14.05.2020 г.. В хода на разследването било установено, че В. Н. е бил втора смяна съгласно график на работа в цех за изработка на арматурна заготовка на [фирма]. По данни на пострадалият „около 17 часа 20-30 минути на 02.12.2019 г. се е намирал в зоната на работа на машината за изправяне и рязане на арматура „П.“, където след стартирана работа на машината от обслужващия оператор П. К., Н. е захванат от „размоталка” и притиснат в областта на таза между двете „размоталки”, вследствие на което е получил Контузия на долната част на гърба и таза и е потърсена медицинска помощ в УМБАЛСМ [фирма].

Така посочената фактическа обстановка е установена в хода на проведеното разследване въз основа на данните от декларацията за трудова злополука и приложените към нея документи - Протокол за разследване от осигурителя, обяснения на пострадалия и на непреките свидетели - П. А. К., И. Б. Б., Г. А. К. и Р. В. Б., трудов договор и длъжностна характеристика, график на работа за м. декември 2019 г. в цех Армировка, правилник за вътрешния трудов ред в дружеството, служебна бележка за проведен начален инструктаж и книги за инструктаж по БЗР, инструкции за безопасност при работа на машина за рязане на арматура и машина за огъване на арматура, карта за оценка на риска за длъжността „настройчик — оператор на металообработващи машини, болнични листове и копие на дневника за болнични листове се установява, че на 02.12.2019г.

Въз основа на представените доказателства длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало Разпореждане № 29253 от 27.05.2020 г. с което претърпяното от В. Н. здравословно увреждане, не е прието за трудова злополука.

В изпълнение на задължението за служебно събиране на доказателства в административното производство по обжалване на административния акт с писмо с изх. № 1054-21-51#1 от 25.06.2020 г. от управителя на [фирма] са изискани допълнителни обяснения.

На 17.07.2020 г. с писмо вх. № 1054-21-5 #2 е представено обяснение на г-жа Р. Б. - изпълномощено лице от [фирма].

При оспорването по административен ред, Директорът на ТП на НОИ, [населено място] е оставил жалбата без уважение с Решение № 1040-21-520 от 31.07.2020г. Като основен мотив е изтъкнато обстоятелството, че в случая не се касае за внезапно увреждане на здравето на Н. по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО, доколкото липсва един от задължителните елементи от фактическия състав на трудовата злополука - установена функционална връзка между изпълнението на трудовите функции от работника и внезапното увреждането на здравето.

В хода на съдебното производство е приобщена в цялост административната преписка, като пред съда от страните не са ангажирани нови доказателства и не

направени доказателствени искани за събирането на нови такива.

Административен Съд С. - град, III отделение, 17 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна – адресат на решението, с което се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде уважение.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-директора на ТП на НОИ С.-град, който съгласно разпоредбата на чл.117, ал.1, т.1, б. „г“ от КСО притежава материална и териториална компетентност да се произнесе по подадената жалба срещу разпореждането, с което се приема, че злополуката с Н. не е трудова злополуката. Решението отговаря на изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, с оглед на което съдът приема, че не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК.

При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Обжалваното решение, с което е потвърдено Разпореждане №29253 от 10.06.2020г. на длъжностното лице по чл. 60 от КСО, с което не се признава за трудова злополуката с Н. на 02.12.2019 г. е постановено в съответствие с материалния закон.

Легалното определение за „трудова злополука“ като осигурен социален риск е дадено с чл.55, ал.1 от КСО, където е посочено, че това е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Законодателят изисква, за да бъде приета настъпилата злополука за трудова едновременно да са налице конститутивните елементи на разпоредбата, а именно:

Внезапно увреждане на здравето- внезапно, външно неочаквано и непредвидено, еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло; Наличието на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа, като по смисъла на разпоредбата увреждането трябва да е претърпяно „през време и във връзка с извършваната работа“, „по повод на работата“, или при „всяка работа, извършвана в интерес на предприятието“, неблагоприятен резултат от увреждането - за трудова злополука се приема само това внезапно здравословно увреждане, което е причинило временна или трайна неработоспособност или смърт; Причинна връзка - такава е налице когато неблагоприятният резултат /неработоспособността, респ. смъртта/ е пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства; Злополуката да е станала с осигурено за този риск лице.

Ако някой от гореизброените елементи липсва, злополуката не може да се квалифицира като трудова.

По делото е безспорно, че Н. е бил осигурено лице по смисъла на КСО чрез [фирма] по силата на Трудов договор №711/14.04.2019 г.

На следващо място в разглеждания случай е безспорно и че, е налице увреждане на здравето, видно и от представената медицинска документация. Този факт не се оспорва от ответника.

Спорният по делото въпрос за наличието на функционална връзка между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето, довело до временната неработоспособност.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, може да се направи обоснован извод, че в случая не са налице всички предпоставки, визирани в чл. 55, ал. 1 от КСО.

Както вече се посочи налице е внезапно увреждане на здравето, което е безспорно. Налице е и неблагоприятният резултат от увреждането – контузия на долната част на гръбнака и таза, което е настъпило внезапно и е причинило временна неработоспособност, за което свидетелства и приобщената медицинска документация.

От представените по делото доказателства, а именно документацията, предоставена от [фирма] се установява, че В. Н. е бил втора смяна съгласно график на работа в цех за изработка на арматурна заготовка на [фирма]. По данни на пострадалият „около 17 часа 20-30 минути на 02.12.2019 г. се е намирал в зоната на работа на машината за изправяне и рязане на арматура „П.“, където след стартирана работа на машината от обслужващия оператор П. К., Н. е захванат от „размоталка” и притиснат в областта на таза между двете „размоталки”, вследствие на което е получил Контузия на долната част на гърба и таза и е потърсена медицинска помощ в УМБАЛСМ [фирма].

Видно от представения трудов договор № 711/14.04.2019 г. В. Н. е назначен на длъжност «машинен оператор обработка на метал и метални изделия» с място на работа в [населено място], цех на [фирма]. В приложената подробна длъжностна характеристика е посочено, че основните трудови задължения са свързани с обработка на металните изделия

съобразно утвърденото задание и качества на продуктите, в т. 9 от характеристиката е отбелязано да спазва Правилника за вътрешния ред, както и да изпълнява всички други задължения, произтичащи от нормативен акт или индивидуаления трудов договор.

По делото не се спори, че Н. е преминава начален инструктаж и инструктаж на работното място лично от ръководителя на цеха за производство на арматурни заготовки.

Видно от обясненията на разританите лица в хода на административното производство, които се кредитират изцяло от съда и в противовес, на които обяснения не бяха ангажирани доказателства от страна на жалбоподателя, се установява, че „В дясно от машината, на която работи колегата В. С. Н. е разположено и визуално табло за работа и опасности в цеха заедно с копие на Правилника за вътрешния трудов ред, с който лицето се запознало срещу подпис. «Зона забранена за достъп» е отделена със стационарен поставен знак и предпазни мрежи. Достъп до тази зона имат само операторите на конкретните машини и то при изпълнение на определени условия, с които са запознати конкретните оператори за всяка машина със забранен достъп. Всяка една от визираните машини изисква само един оператор, втори оператор вече е излишен. Н. не е квалифициран, непознава машината и е излишен на това работно място, още по-малко в зона забранена за достъп. За «обичайно помагане» в цеха

изрична заповед няма, защото всеки един работник има функционални и организационни задачи по ежедневно и периодично почистване на машините и прилежащите райони за скрап, odporни трупчета и др. Тези задачи са обичайни и не се извършват в „зона забранена за достъп“ и са задължителни за всеки един член на колектива не е нужно да се чакат останалите колеги». Съобразявайки, така установеното, съдът намира, че доколкото Н. не е бил оператор на процесната машина, не е бил необходим на оператора при работата с последната и е навлязъл в „зона забранена за достъп“ по време на работата с процесната машина. В този смисъл, въпреки че здравословното увреждане е претърпяно през работно време, то същото не може да бъде прието за такова във връзка и по повод на извършваната от В. Н. работа, като машинен оператор обработка на метал и метални изделия.

Въз основа на съвкупната преценка на приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав приема, че на 02.12.2019 г. е било налице внезапно увреждане на здравето на В. Н., което обаче не представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. В този смисъл правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело, че претърпяната от В. Н. на 02.12.2019 г. злополука не следва да се квалифицира като трудова злополука при условията на чл. 55, ал. 1 от КСО.

На това основание и въз основа на доказателствата по делото, следва, че Разпореждане № 29253 от 27.05.2020 г., с което длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО не е признато за трудова злополука претърпяното от В. С. Н. здравословно увреждане станало на 02.12.2020г. е законосъобразно, в съответствие с материалния закон и целите на закона, поради което и правилно е потвърдено с Решение № 1040-21-520 от 31.07.2019 г. на Директора на ТД на НОИ-С.-град.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените по делото разноси.

Ответникът претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателя следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Н. [ЕГН], чрез адв.З. против Решение на Директора на ТД на НОИ № 1040-21-520 от 31.07.2020г., с което е оставена без уважение жалбата на Н. против Разпореждане № 29253 от 27.05.2020 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

ОСЪЖДА В. С. Н. ЕГН [ЕГН] да заплати на ответника Националния осигурителен институт С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ:

